

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7CoCsp/44/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119455712
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6119455712.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, na ul. Pajštúnskej č. 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, na ul. Pajštúnskej č. 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: C. R., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v B., na ul. G. č. XXXX/XX, o zaplatenie sumy 3.981,13 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 07.07.2021 č.k. 7Csp 66/2020-217, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanej sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudok žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.
2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovanou bola dňa 11.09.2008 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemal možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.
3. Závazkový vzťah tvoriaci predmet konania je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností je regulovaný aj špeciálnou právnou úpravou Zákona o bankách. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách podlieha bankovému povoleniu a nad činnosťou bánk zároveň vykonáva dohľad Národná banka Slovenska.

4. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.05.2018 právny predchodca žalobcu postúpil svoju pohľadávku voči žalovanej na žalobcu. Pred postúpením pohľadávky došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Právny predchodca žalobcu ukončil záväzkovo-právny vzťah ku dňu 10.07.2017. Následne písomnou výzvou zo dňa 23.01.2018, ktorá bola zaslaná žalovanej dňa 29.01.2018 po tom, čo bola žalovaná nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním celého dlhu, bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie celej dlžnej sumy. Splnenie zákonných predpokladov pre platné postúpenie pohľadávky preukázané bolo, a preto sa dospelo k záveru, že na strane žalobcu je daná aktívna vecná legitímácia v danom spore.

5. Medzi pôvodným veriteľom a žalovanou bola uzatvorená zmluva o úvere. Na jej základe bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 6.937,53 eur s dohodnutou mesačnou splátkou úveru 101,97 eur pri počte splátok 119. Ku dňu 10.07.2017 došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti celého úveru. V prospech pôvodného veriteľa žalovaná uhradila celkovo sumu 9.094,82 eur. Tieto skutočnosti sporné neboli.

6. Uzatvorená úverová zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Táto zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti uvedeného zákona (§ 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z.). Právny predchodca žalobcu je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalovaná je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Uzatvorená zmluva preto musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z.

7. V zmluve o úvere absentuje údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. d), a to adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Táto náležitosť rozhodne nemôže byť nahradená identifikačnými údajmi veriteľa ako zmluvnej strany, ktoré sa musia nachádzať v akejkolvek zmluve.

8. V zmluve absentuje ďalší povinný údaj podľa ust. § 4 ods. 2 písm. e) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to celková výška poskytnutého úveru. V zmluve je uvedený iba údaj o výške nákladov spojených s úverom v sume 5.433,08 eur.

9. Vzhľadom na uvedené, poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné v súlade s ust. § 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

10. Žalovaná bola titulom splatenia istiny poskytnutého úveru povinná uhradiť sumu 6.937,53 eur. Nakoľko v prospech pôvodného veriteľa uhradila už sumu 9.094,82 eur, nie je titulom istiny úveru povinná zaplatiť už žiadne finančné prostriedky. Súd prvej inštancie preto žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

11. Výrok o trovách odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.

12. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby jeho žalobe bolo vyhovené. Alternatívne požadoval rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ako dôvod uviedol, že prvoinštančný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Podľa odôvodnenia rozhodnutia, zmluva neobsahuje náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to konkrétne adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Na prvej strane zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 11.09.2008 je v záhlaví zmluvy bez akýchkoľvek pochybností uvedené celé označenie právneho predchodcu žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., Suché mýto 4, Bratislava, a teda adresa na uplatnenie reklamácie je v zmluve bez pochybností prítomná v záhlaví zmluvy. Tento údaj je nutné osobitne uviesť len v prípade, ak sa líši od adresy veriteľa, inak uvádzanie dvakrát rovnakej adresy nemá zmysel. Veriteľ nemal žiadnu inú adresu, na ktorej by prijímal reklamácie alebo sťažnosti, dlžník ich mohol podať na adresu sídla právneho

predchodcu žalobcu uvedenej v zmluve, a preto nebolo z pohľadu žalobcu potrebné túto adresu uvádzať i druhýkrát so zdôraznením, že ide o adresu, na ktorej môže žalovaný uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť.

14. Pokiaľ ide o záver, v zmysle ktorého v zmluve absentuje náležitosť uvedená v § 4 ods. 2 písm. e) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to údaj ohľadom celkovej výšky a meny poskytnutého spotrebiteľského úveru, je potrebné zdôrazniť, že celková čiastka, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, je v zmluve uvedená správne, nakoľko spotrebiteľ je bez pochybností schopný posúdiť rozsah svojho záväzku a to súčtom výšky úveru s celkovými nákladmi spojenými s úverom.

15. V súvislosti s vyššie uvedenými tvrdeniami žalobca poukázal aj na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, ktorá preferuje proporionalitu a primeranosť sankcií. Ako uzavrel Súdny dvor Európskej únie v rozsudku zo dňa 09.11.2019 vo veci C-42/15, článok 23 Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto Smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Z vyššie uvedeného vyplýva, že za primerané by sa nemalo považovať, ak pre neuvedenie niektorých náležitostí, ktoré svojou povahou nemôžu mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku, sa bude v súlade s vnútroštátnou úpravou uplatňovať sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, čo bude vyvolávať voči veriteľovi závažné následky. Prihliadnuc k obsahu zmluvy je nespochybniteľné, že žalovaná mala jednoznačnú schopnosť rozpoznať rozsah svojho záväzku v dôsledku čoho je aplikácia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru neprímerane prísna a v rozpore s vyššie citovaným rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie.

16. Žalobca považuje za nesporné, že zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorých súčasťou sú aj adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, ako aj celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a považuje za absurdné, aby súd len jednou vetou v odôvodnení rozsudku konštatoval absenciu týchto náležitostí bez akéhokoľvek vysvetlenia. Posudzovaná zmluva obsahovala všetky náležitosti v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch a poskytnutý úver preto nie je možné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov.

17. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

18. V konaní sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktorom v plnom rozsahu odkazuje.

19. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia je potrebné poukázať na ust. § 4 ods. 2 písm. d) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť.

20. Zmluva o úvere túto podstatnú náležitosť neobsahuje. Za splnenie tejto povinnosti nemožno považovať uvedenie adresy sídla právneho predchodcu žalobcu v záhlaví zmluvy v rámci jeho ďalších identifikačných údajov. Tieto údaje vyplývajúce z výpisu z obchodného registra len umožňujú identifikovať právneho predchodcu žalobcu nezameniteľným spôsobom ako poskytovateľa úveru žalovanej. Uvedením identifikačných údajov ako je obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa si právny predchodca žalobcu splnil len svoju povinnosť vyplývajúcu z ust. § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, pričom táto náležitosť nie je totožná s náležitosťou vyplývajúcou z ust. § 4 ods. 2 písm. d) tohto právneho predpisu. Z ust. § 4 ods. 2 písm. d) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy nevyplýva, aby adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, mala byť totožná so sídlom tohto subjektu. Navyše, v prípade bánk pôsobiacich, tak ak právny predchodca žalobcu, na území celého Slovenska prostredníctvom pobočiek, nie je vylúčené, aby reklamácia alebo sťažnosť

nemohla byť vybavená prostredníctvom niektorej z nich v mieste čo najbližšom bydlisku spotrebiteľa. S neuvedením tejto náležitosti zákon č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 4 ods. 3 spájal sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

21. Rovnako je potrebné sa stotožniť so záverom, podľa ktorého zmluva o splátkovom úvere neobsahuje údaj o celkovej výške úveru, teda náležitosť vyplývajúcu z ust. § 4 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. V prípade úveru vo výške 6.937,53 eur suma 189,17 eur predstavujúca spracovateľský poplatok mala byť a aj bola uhradená pri uzatvorení úverovej zmluvy z prostriedkov úveru. Je teda nepochybné, že žalovaný do spotrebiteľského úveru zahrnul i spracovateľský poplatok. Súčasťou celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je spracovateľský poplatok, pretože uvedený poplatok treba považovať len za náklady spotrebiteľského úveru. Už samotný zákon č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 2 písm. a) a písm. c) rozlišoval medzi spotrebiteľským úverom a celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom. Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumeli všetky náklady, vrátane úroku a poplatkov, ktorú sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru. Ak žalovaný do celkovej výšky spotrebiteľského úveru zahrnul aj spracovateľský poplatok, ide o postup v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti vo vzťahu k poskytnutiu úveru, pričom takéto konanie zákonodarca považuje za nekalú obchodnú praktiku a súčasne ju zakazuje. Žalovanej bol teda poskytnutý v skutočnosti úver nie vo výške 6.937,53 eur, ale vo výške 6.748,36 eur (6.937,53 eur - 189,17 eur).

22. Ak zákon č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 4 ods. 2 písm. e) vyžadoval, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, je nepochybné, že celková výška úveru musela byť uvedená správne. S absenciou tejto náležitosti bola spájaná sankcia v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy).

23. Právne bezvýznamný je poukaz žalobcu na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vydané vo veci C-42/15. Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 sa vzťahoval na zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktorého účelom bolo prebrať do slovenského práva Smernicu 2008/48. Tento rozsudok sa teda v žiadnom prípade netýkal výkladu ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Z článku 30 Smernice 2008/48/ES vyplýva, že táto Smernica sa nevzťahuje na zmluvy o úvere, ktoré sú platné v čase nadobudnutia účinnosti vnútroštátnych opatrení prijatých od 12.05.2010. Je nesporné, že predmetná Smernica bola do právneho poriadku Slovenskej republiky transponovaná až prijatím zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, teda sa nevzťahuje na zmluvy o spotrebiteľských úveroch uzatvorených na základe zákona č. 258/2001 Z.z.

24. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že žalovanej v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

26. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).